

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ Ο. ORBISON

ΠΙΣΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΑ...

Τά μάτια της παίρνουν μία φοβισμένη έκφραση και τυλιγεται πίσω σφιχτά στη ρόμπα της, σαν να κρυώνει.

Κυτάζει έξω. 'Αδιαφορεί άγ' άπάνω στο τραπέζι είνε συγκεντρωμένα τά πλούσια δώρα που τής έστειλαν. Πολλά μάλιστα θρίσκονται τυλιγμένα ακόμα μέσα στα χαρτιά τους, ριγμένα μ' εδωκαφύρα σε μία άκρη. 'Απάνω στο κρεβάτι της θρίσκεται έτοιμη, άπλωμένη ή κομψή, μεταξωτή, δόλοευκη υφολία τουαλέττα, γανυρισμένη με παλιές, θαρύτες ντυτέλλες... 'Αίπλα στο φόρεμα, το τούλινο πέπλο, με τά μπουκετάκια που άνηθ τής πορτοκαλλιάς, μοιάζει μ' ένα κύμα από άφρό. 'Απάνω σε μία πολυθρόνα, ή μικρή θαλάσα είνε έτοιμη για τό ταξείδι. Καί λίγο παρέκει, τό ταξειδιωτικό φόρεμα, τό μικρό καπελλάκι κ' ή πολύτιμη γούνα, θρίσκονται κι' αυτά έτοιμα... Μιά ώρα μετά τή στέψη, θά τά φορέση θιαστικά, για νά προφθάσουν τό θατόρι που θά τους πάη στη Γαλλία για τό ταξείδι του γάμου...

Κάτω, στο μεγάλο σαλόνι του πύργου, καταλλήλως διακοσμημένο, τό τραπέζι είνε έτοιμο με τίς λαμπάδες καί τό εύαγγέλιο. Μέσα στο δίπλανο σαλόνι, ένας δμιλος κοριτσιών, έξαδέλφες καί φίλες τής 'Ανν, όμοιόμορφα ντυμένες με τίς άφράτες, ρόζ τουαλέτες τους, φιαροούν εύθυμα, περιμένοντας τή στιγμή που θά τίς καλέσουν για νά λάθουν μέρος στη συνοδεία τής νύφης. Μονάχα ή 'Εδith, ή μικρότερη άπ' άλλες, στέκεται λίγο παράμερα καί σάντατα συλλογιμένη.

—Κορίτσι, ρωτάει μία από τίς κοπέλλες, είνε καμιά από σάς τήν 'Ανν, από προχθές που έπείστρεψε με τούς γονείς της από τό άγορτικό κτήμα τους;

—'Όχι! 'Απαντά μία γλυκεία μελαχροινή νέα, ή μητέρα της θέλπει νά τήν άσφύουν έντελώς ήσυχη, ώστε νάνε ξεκούραστη για τή σημερινή μέρα.

—Διαβάσαμε τόν «Βραβυό Κήρυκα»; ρωτάει μία άλλη ψυφωριστά, με όθος μυσταριάδες.

—Ναί! Σσσο! Σάπα!...

—Έκείνη τή στιγμή, ακούγονται τά πρώτα άκρόντα του 'Γαμπλου 'Εμβατήριου. Κάποια νέα κάθισε μπροστά στο άρμύνιο καί κάνει μία τελευταία πρόβα. Κι' άμέσως μέσα στον πύργο έλοι σπαίνουν κι' ακούει...

—Πιστά καί σταθερά...

Μ' αυτά τά λόγια άρχίζει τό έμβατήριο, τά τρυφερά αυτά λόγια κ' ή γλυκεία μελωδία συγκινεί βαθειά τίς καρδιές. 'Ός

«Όλα είνε έτοιμα για τό γάμο. 'Ακόμα δυό ώρες κ' ή 'Ανν Γυάρντλεθ θά ξεκινήση με τόν άνδρα της για τή νέα της ζωή. Μελαγχολική, τυλιγμένη σε μία λεπτή, μεταξωτή ρόμπα, ή νέα στέκεται μπροστά στο παράθυρο τής κρεββατοκάμαράς της. Μολοντί είνε χωρίς ακόμα, όστόσο άρχισε κιάμα νά σκεπτεία νύξη. Βαρειά, μαύρα σύννεφα σκεπάζουν τόν ουρανό. Χοντρές σταγόνες βροχής πέφτουν άραιά, άπάνω στα τζάμια καί κυλοούν άργά, σαν δάκρυα. 'Ο κρύος, θλιβερός καιρός, άποτελεί μία χτυπητή αντίθεση με τή ζωή καί τή χαρά που βασίλευε μέσα στο δόλοφο, καλοζεσαμένο σπίτι.

Μονάχα ή ζηλεμένη υφολία δέν συμμερίζεται τή γενική χαρά. Στέκεται όλομόναχη μέσα στο σούρουπο. Ρίχνει δλόγυρά της μια άδιάφορη ματιά καί πάλι κινείται έξω. 'Αδιαφορεί άγ' άπάνω στο τραπέζι είνε συγκεντρωμένα τά πλούσια δώρα που τής έστειλαν. Πολλά μάλιστα θρίσκονται τυλιγμένα ακόμα μέσα στα χαρτιά τους, ριγμένα μ' εδωκαφύρα σε μία άκρη. 'Απάνω στο κρεβάτι της θρίσκεται έτοιμη, άπλωμένη ή κομψή, μεταξωτή, δόλοευκη υφολία τουαλέττα, γανυρισμένη με παλιές, θαρύτες ντυτέλλες... 'Αίπλα στο φόρεμα, το τούλινο πέπλο, με τά μπουκετάκια που άνηθ τής πορτοκαλλιάς, μοιάζει μ' ένα κύμα από άφρό. 'Απάνω σε μία πολυθρόνα, ή μικρή θαλάσα είνε έτοιμη για τό ταξείδι. Καί λίγο παρέκει, τό ταξειδιωτικό φόρεμα, τό μικρό καπελλάκι κ' ή πολύτιμη γούνα, θρίσκονται κι' αυτά έτοιμα... Μιά ώρα μετά τή στέψη, θά τά φορέση θιαστικά, για νά προφθάσουν τό θατόρι που θά τους πάη στη Γαλλία για τό ταξείδι του γάμου...

Κάτω, στο μεγάλο σαλόνι του πύργου, καταλλήλως διακοσμημένο, τό τραπέζι είνε έτοιμο με τίς λαμπάδες καί τό εύαγγέλιο. Μέσα στο δίπλανο σαλόνι, ένας δμιλος κοριτσιών, έξαδέλφες καί φίλες τής 'Ανν, όμοιόμορφα ντυμένες με τίς άφράτες, ρόζ τουαλέτες τους, φιαροούν εύθυμα, περιμένοντας τή στιγμή που θά τίς καλέσουν για νά λάθουν μέρος στη συνοδεία τής νύφης. Μονάχα ή 'Εδith, ή μικρότερη άπ' άλλες, στέκεται λίγο παράμερα καί σάντατα συλλογιμένη.

—Κορίτσι, ρωτάει μία από τίς κοπέλλες, είνε καμιά από σάς τήν 'Ανν, από προχθές που έπείστρεψε με τούς γονείς της από τό άγορτικό κτήμα τους;

—'Όχι! 'Απαντά μία γλυκεία μελαχροινή νέα, ή μητέρα της θέλπει νά τήν άσφύουν έντελώς ήσυχη, ώστε νάνε ξεκούραστη για τή σημερινή μέρα.

—Διαβάσαμε τόν «Βραβυό Κήρυκα»; ρωτάει μία άλλη ψυφωριστά, με όθος μυσταριάδες.

—Ναί! Σσσο! Σάπα!...

—Έκείνη τή στιγμή, ακούγονται τά πρώτα άκρόντα του 'Γαμπλου 'Εμβατήριου. Κάποια νέα κάθισε μπροστά στο άρμύνιο καί κάνει μία τελευταία πρόβα. Κι' άμέσως μέσα στον πύργο έλοι σπαίνουν κι' ακούει...

—Πιστά καί σταθερά...

Μ' αυτά τά λόγια άρχίζει τό έμβατήριο, τά τρυφερά αυτά λόγια κ' ή γλυκεία μελωδία συγκινεί βαθειά τίς καρδιές. 'Ός

καί μέσα στην κουζίνα ακόμα, οι όπηρετές, μάγειροι, γκαρδόνια καί καμαριέρες, άφίνουν μία στιγμή τή δουλειά τους για ν' ακούσουν καλύτερα. Στο σαλονάκι, τά γελαστά πρόσωπα τών κοριτσιών γίνονται πιο σοβαρά κ' ή φλυαρές σταματούν για λίγο.

Σε μία κάμαρα του πρώτου όρόφου, ό Κούρτις Πέτερσον, ό γαμπρός, κοιτοστέκεται κι' άφογκράζεται, ενώ άποτελειώνει τήν τουαλέττα του. 'Ο 'Αλεξ Ουλλόλμπι, ό καλύτερος φίλος του, ό όποιος σε λίγο θά χρησιμοποιή ως μάρτυς, θρίσκειται μαζί του.

—'Η ώρα πλησιάζει, Κούρτις, λέγει ό 'Αλεξ. 'Ακούς τό «Γαμπλο 'Εμβατήριο»; Σε λίγο, θά μπορούσης πειά νά εισα ήσυχα... Διάβασες τόν «Βραβυό Κήρυκα»;

—Ναί. 'Οπωσδήποτε δέν είνε τίποτε νά φοβηθώ.

—Δέν φαντάζομαι κι' έγώ... Κι' έπειτα σε δυό ώρες ή 'Ανν θά είνε πειά γυναίκα σου. 'Αλήθεια, τό έμαθε;

—Δέν ύπηρεχε ανάγκη νά γίνη λόγος μπροστά της, λέει ό Κούρτις άπότομα.

—Μι! 'Ας είνε!... Φυσικά, είνε δική σου δουλειά! μωρμυρίζει ό 'Αλεξ σκεπτικός.

Μέσα στην κάμαρά της, ή 'Ανν ξαφνιάζεται ακούγοντας τή γλυκεία μελωδία. Τά μάτια της παίρνουν μία φοβισμένη έκφραση. Τυλιγεται πιο σφιχτά μέσα στη ρόμπα της σαν νά κρυώνει. 'Η σκέψη της θρίσκει τόν τόσο σκεπτικώς λόφους, θρίσκειται τό Κρατικό Σωφρονιστήριο, όπου ό Κέντ 'Εργουίν θά μείνη κλεισμένος δέκα χρόνια... 'Όχι δέκα, ένένα, γιατί ό ένας χρόνος έχει περάσει κιάμα. Μά όσώτου περάσουν τά ένένα αυτά χρόνια, αυτή θά είνε σύζυγος ενός άλλου, ή μητέρα τών παιδιών ενός άνθρώπου τόν όποίο δέν άναστα...

Σιγά, ή πόρτα τής κάμαρας άνοίγει κ' ή μητέρα τής 'Ανν μπαίνει στο δωμάτιο.

—'Ανν, παιδί μου, γιατί στέκεσαι έτσι στο παράθυρο καί γιατί κάθεται στα σκεπτικά;

Λέγοντας αυτά τά λόγια ή μίσση Γυάρντλεθ, άνάθει τό ήλεκτρικό καί παίρνει τήν κόρη τρυφερά στην άγκαλιά της.

—Μικρόλα μου, λέει γαβειούτσια άπαλά τά πλούσια, καστανόξανθα μαλλιά τής νέας, γιατί έχεις αυτά τό θλιμμένο όφος; Δέν φαντάζομαι νά σκέπτεσαι τόν Κέντ;

—'Όρα πειά,...

—Φυσικά! 'Εσύ εισα μία λογική καί φρόνιμη κοπέλλα Κι' έπειτα δικαίως τιμωρήθηκε. Γιατί, νά μπλέξη, σε τέτοιου είδους ύποθέσεις;... Ξαπλώσου λίγο, παιδί μου, έχεις καιρό ν' άναπαυθής μισή ώρα άκίαμα καί κοτόπιν θά σου στείλω τήν καμφοριέρα για νά σε βοηθήση νά ντυθής.

'Η μίσση Γυάρντλεθ φιλεί τήν κόρη της καί φεύγει. 'Αλλά άμέσως σγεδόν ό μιστερ Γυάρντλεθ, ό πατέρας τής νέας, μπαίνει στην κάμαρα.

—Παιδί μου, λέει με συγκίνηση, πλησιάζει ή ώρα που θά φύγεις, κ' ή καρδιά μου πονεί στη σκέψη πως θά γάρω που θά άναπνέμουν μια μικρούλα. 'Όσοσο πιστεύω πώς θά ζήσης εύτυχής με τόν Κούστις, είνε καλό νέος καί πλούσιος. Τά γράμματα, βλέπει, παίζουν έν μεγάλο ρόλο στην εύτυγία. 'Οποσδήποτε ήμας, δέν έπιθυμώ νά θρεφής στην ανάγκη, εύθος άπό τούς πάτους μήνες που γνάου σου, δέν ζήτησης γάμματα από τόν άνδρα σου για τά 'Ιδιαίτερα, μικρά έξοδά σου. Γι' αυτό, κατέθεσα στη Τράπεζα, στ' όνομά σου, δυό χιλιάδες λίρες. 'Ιβού τά θιθιάκια τών σπέκ καί τής καταθέσεως, φυλάξέ τα στη θαλίτσα σου. Καί τώρα, πές μου, 'Ανν, είνε εύτυχής;

'Η νέα δέν άπαντά, μονόνα τά μάτια της θουρκώνουν.

—'Ακουσε, 'Ανν, έξακολουθεί ό μιστερ Γυάρντλεθ κάπως σπεινωγερμένως. δέν ήταν δυνατόν νά εύτυχής με τόν Κέντ 'Εργουίν. 'Η έλλειψη ήθικων άρχών κ' ή έπιπολιόπτης της συναλλαγής ενός άνόμου, δέν είνε σταθερές βάσεις, στις όποιες μπορεί νά στηριχθής ένας εύτυχής γάμος.

—Μή ξεχνάς, πατερούλα μου, πώς ό Κέντ έβωσε δόλοκληρη τήν περιουσία του, για ν' άποζημιωθούσιν όπωσδήποτε οι άδικηθέντες, λέει ή νέα με θέριμ.

—Σάν, τίμος άνθρωπος δέν μοροούσε νά κάνει άλλοιως, 'Αλλά άς μη αυχόθουμε γι' αυτό τό ζήτημα. Φθνά γλύτωσε, παιδί μου! 'Ελα, φίλπε με, μικρούλα μου, κι' εγχομαι ό Θεός νά σε κάνη εύτυχιαιμένη.

Σάν έβουε ό πατέρας της ή 'Ανν, σάθηκε άκίνητη στην ίδια θέση. Νοιάθει μία ξαφνική, σοβαρή κούραση. 'Αργά, πλησιάζει πάλι στο παράθυρο καί προσπαθεί νά διακρίνη τούς ακρυνούς λόφους, που μόλις φανόνται τώρα μέσα στο σούρουπο. 'Εκει, σε λίγ' ώρον χιλιόμετρα άπόσταση, θρίσκειται ό άγαπημένος της.

'Α! με πόσο καυμό είνε παρακολούθησε τήν άτελειωτή δική του. Κι' ήταν θγήκε ή καταδικαστική άπόφασις, ή άδικη, κατά τή γνώμη του, τό ελεγε πώς τήν άπέριμενε, πώς δέν θά παντρευόνταν μ' άλλον, γιατί αυτόν μονόνα άναπόσει 'Εκείνος λόφους, με σταθερά φωνή, τής ελεπε νά μή τον σκέπτεται πειά, κι' ότι ήταν έλεύθερη νά παντρευθί με κανέναν άλλον νέο,

πό αντίξοι της.

Και μελαγχολική ή "Ανν, αναρωτιέται αν ο Κέντ τη σκέπτεται τάχα άποψε, όπως εκείνη τον σκέπτεται. Νά ξέρη τάχα πώς άπόψε θα γίνη ο γάμος της με τον Κούρτις;...

"Ανν! άκούγεται μία σιγανή φωνή δίπλα της. "Η νέα γυρίζει άπότομα κι' αντίκριζει τη μικρούλα 'Εδιθ, η οποία έχει μη άόρουθα στο δωμάτιο.

"Ω, 'Εδιθ, άγαπημένη μου, πόσο καιρό έχω να σε ιδώ! 'Αλλά πώς κατόρθωσες κι' έφθασες ως εδώ, ενώ η μητέρα μου έχει δώσει διαταγή να μην έρθη κανείς.

"Ανέθικα κρυφά από τη σκάλα της ύπηρεσίας. Κανείς δεν με είδε. Οι ύπηρετές είνε συγκεντρωμένοι στην κουζίνα για τις προετοιμασίες, οι άλλοι θρίσκονται στα σαλόνια. Σέ λίγο θ' άρχισουν νερχναντι οι καλεσμένοι... 'Αλλά ήθελα τόσο πολύ να σε ιδώ, πριν από όλους τους άλλους... "ΑΙ τί ώμωρο που είνε το υσικό σου, "Ανν! προσθέτει ή μικρούλα με θαυμασμό.

"Θά ήθελες να ήσουν στη θέση μου, 'Εδιθ; ρωτάει ή "Ανν.

"Ω, όχι!... φυσικά, ο Κούρτις είνε ένας νέος πολύ συμπαθτικός, πλούσιος και κοσμικός, μία πρώτη τάξεως τύχη, όπως λενε, μα δεν είνε ο τύπος που μ' άρεσει. Προτιμούσα τον Κέντ... "Ας είνε! Τώρα πειά είνε άργά, κρίμα που δεν γίνεται τίποτε... προσθέτει λυπημένη.

"Νά γ' ην τί; Τι θέλεις να πής, 'Εδιθ; ρωτάει ή "Ανν, παρανευμένη με την εσφαιική στενοχώρια της μικρής φίλης της.

"Μά τίποτε... "Ετσι, μου ξέφυγε ένας λόγος.

"Γιά να σοξ ξεφύγη ένας λόγος, θες πής τόσο κάτι που κρύβουν. Πές "ου, θέλω να ξέρω. Μη τυχόν συνέθε τίποτε στον Κέντ;... Μήπως πέθανε;... Μήπως λοιπόν!

"Ω, δεν έπρεπε να μιλήσω, λέει ή μικρούλα με μεταμέλεια, ή μητέρα σου θά δυσαρεστηθί, αν μάθω πως έγω σοξ το είπα. Δώσε μου το λόγο σου, "Ανν, πώς δεν θά πής ότι τώμαθες από μένα.

"Καλά! Μά τί συμβαίνει λοιπόν; Μη με θασανίζης, 'Εδιθ, πές μου. Πρόκειται για τον Κέντ, άλλωθως δεν θά έπαυρνε; ά' τς το μυστηριώδες θρο;.

"Ναι, "Ανν. Το δικαστήριο άναθεώρησε τη δίκη του και την περασμένη εβδομάδα έθγαλαν νέα άποφαση. Τόν άθώωσαν

"Αθώώθηκε! τραυλίζει ή "Ανν και χλωμιάζει τρομερά.

"Ω, "Ανν, μη ταραξέσαι έτσι... Θεέ μου, δεν έπρεπε να μιλήσω!

"Οχι, έκατες καλά, 'Εδιθ, αλλά θλέπεις, εσφαιώστικα πολύ... Πές μου δια ξέρεις.

"Νά! 'Ο νέος πρόεδρος του Δικαστηρίου ήταν φίλος του πατέρα του Κέντ. Μελέτησε την ύπόθεσι, απέδειξε πως άδικα είνε κατηγορηθί ο Κέντ, και ζήτησε την άναθεώρησι της δίκης. Είπε ότι ο Κέντ ύπηρεξέ θύμα άλλων έπιτηδείων, οι όποιοι έφριξαν όλο το θάρος άπάνω του κι' αυτός άφέθηκε να παρασυρθί από άγνοια των νόμων. "Όλες ή έσημεριές γράφουν σχετικα κι' άπόψε ο «Βραδυός Κήρυκος»...

"Ω, μουρμουρίζει ή "Ανν, όστε ο πατέρας μου τά γνώριξε όλ' αυτά; Γιώ' αυτό έπέστεισεν το γάμο μου μία θσομάδα, με την πρόφρασι πως ο Κούρτις έχει κάποια έπείγουσα εργασία στύ Παρισι. Γι' αυτό δεν μ' άφηνε να ιδώ τις φίλες μου, μήπως μάθω απ' αυτές τίποτε... "Όλα τά μέτρα έλήφθηκαν με την πρόφρασι πως πρέπει να ήσυχάζω... ήθελαν να προλάβουν... να γίνη ο γάμος μου με τον Κούρτις, προτου θγη ή Κέντ από τη φυλακή!...

"Ναι, έτσι είνε, ειπτε ή 'Εδιθ, αλλά στο κάτω-κάτω, τί σ' ενδιαφερόν όλ' αυτά; Τί σοξ νοιάζει πειά για τον Κέντ, αφού θά παντρευτής μ' άλλον;

"Φυσικά, άπάντησε ή "Ανν, με φαινομενική άπάθεια κι' άμέσως πρόσθεσε: "Αφρησέ με, τώρα, μικρή μου 'Εδιθ, θέλω να εσπλωθώ λίγη ώρα. Είμαι κουρασμένη και πρέπει ν' άναπαυθώ... Πές μου, αλήθεια, θγηκε ο Κέντ ή άκόμα;

"Μά είπαν, πως μόλις ύπογραφή ή διαταγή της άποφυλακίσώς του, θά του κοινοποιηθί. 'Επρόκειτο να τον άπολύσουν άπόψε, στις έπτά.

"Ευχαριστώ, 'Εδιθ, πήγαινε τώρα, χρυσή μου φίλη, γιατί ή μητέρα μου άσφαλώς θά δυσαρεστηθί αν σε θρη έδω.

"Η 'Εδιθ φλησε τη φίλη της κι' έστειωσε να φύγη πάλι κρυφά όπως είνε έθελ.

Σάν θρέθηκε μόνη της, ή "Ανν, έμεινε μία στιγμη σολογασιμένη. Κατόπιν άποφασιστικά, θιαστικά, πέταξε από πάνω της τη ρόμπα της, φόρεσε το φόρεμα του ταξειδιού και το γουενίον πανωφόρι της. Πήρε τά δυο θιβλιάρια της Τραπεζής, τά όποια της είνε δώσει ο πατέρας της, κατόπιν, με τη θάλισα της στο χέρι, άνοιξε προσεκτικά την πόρτα, έφριξε μία ματιά στο διάδρομο, και ότταν θεσασώθηκε πως δεν την έθλεπε κανείς, κατέθηκε από τη σκάλα της ύ-

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τό μετάξι άντέγχε περισσότερο απ' τó λινό, στις καιρικές με- ταβολές.

Τό σπανιώτερο πράγμα στις φύλες τών Έρυθροβέρμων τής Ά- μερικής, είνε τά...γένεια στα πρόσωπα τών άνδρών.

Στό κατάστημα του «Κεντρικού Τελωνείου» τών Παρισίων, ύ- πηρετούν και σαράντα γάτοι ως...θημοσίοι υπάλληλοι. Μισθοδο- τούνται (!) με τριάντα φράγκα το μήνα, με τά όποια οι φίλα- κες τους άγοράζουν τό άπαραίτητο «πλεμόνιο».

Κ' είνε μηδανίο τό έξοδο αυτό του προύπολογισμού, αν συγ- κριθί με τά κολοσιαία ποσά που πλήρουν το κράτος στους δι- αφορούς έμπόρους, ως άποζημιώσι, ύστερα απ' τή θραύσι πούκα- να οι ποντικοί στα διάφορα έμπορεύματα.

Η μεγαλύτερη μηλιά του κόσμου θρίσκειτα στην Κοινεκτη- κοπή τών 'Ηνωμένων Πολιτειών.

Έχει ηλικία 305 ετών! 'Αλλά τό πιο χαρακτηριστικό είνε το έξής: "Έχει όχτώ μεγάλους κλάδους, απ' τους όποίους οι πέντε θγαδούν καρπό τόν ένα χρόνο κ' οι άλλοι τρείς τόν έπόμενο!

Ο κορμός της έχει πενήμισα μέτρων περιφέρεια, ύψος είκοσι- πέντε μέτρων και τό φύλλωμά της άπλώνει σκιά διαμέτρου σα- ράντα όλοκλήρων μέτρων!

Κατά μέσον θρον, ή τερατώδης αυτή μηλιά θγάξει έτησίως πενήνταπέντε έκατόλιτρα μήλων, δηλαδή κάπου πέντε χιλιάδες όκάδες!

Και στην Καλλιφορνια επίσης, όργιάζει κυριολεκτικώς ή φύ- σις, στο φυτικό ίδίως θσάσιλει. 'Υπάρχουν εκεί δένδρα-κολοσσόι, τών ύψους τó ύψος θσάσινε στα έκατό μέτρα, ή δε περιφέρεια του κορμου των στα τριάντα—και στα σαράντα, πολλές φορές— μέτρα!

Δηλαδή από έναν εκ τών κολοσσών αυτών, μπορεί κανένας να θγαλή έμυλια, άρκητή για τό οικοδομήση ένα μικρό χωριό!...

Σέ μία διάλεξι του, την όποια έδωσε στο Λονδίνο ο φημισμένος Άγγλος Ιατρός Πίτα- πελ, ύποστηρίξε την έ'ψη περίεργη θεωρία: "Ο- τι το παιδί που άποχάξει ένας άθροπος ήλι- κίας πενήντα ετών, είνε δέκα φορές πιθανώτε- ρο να γίνη μεγαλοφυία, παρά το παιδί που ά- ιοκτά ό νεωτέρη ηλικία!

Στις 'Ινδίες—κατά μία άγγλική στατιστική— ύπάρχουν τά πιο πολλά εύτυχισμένα άνδρόγυ- να, από κάθε άλλο μέρος της γης.

Αυτό το ζηλευτό φαινόμενο, όφεται στην έξής αιτία: "Έκει, δεν διαλέγουν μόνοι τους οι 'Ινδοί τις μέλλουσα σύζυγόν των, αλλά οι γο- νείς του καθενός. Κι' έτσι οι γονείς, βοηθούμε- νοι απ' την πείρα τους, φροντίζουν πάντα να διαλέγουν την καταλληλότερη σύζυγο για τό άγαπητό τους παιδί!

Λογικώτατο αυτό και φυσικώτατο...

"Επειτα από σαράντα χρόνων...δικαιαή έ- ρωτα, ή έξηκοντούς δεσπονίς 'Ελιοσέβη θράψαν παντρευτικε έσχάτως τόν έλεκτό της καρδιάς τ'ης, δυό φερές χήρο, και ηλικίας έ- βδομήντα χρόνων!

Αυτό συνέθε στην πόλι Κόρνυλλ, τής Άμε- ρικής, φυσικά!

Καλά...γεράματα, λοιπόν, και καθορροίζικα!

πηρεσίας. Κουθέντες κι' έβθυμα γέλια άκου- γόντουσα, καθώς κατέβαινε, και πάνω από τό θόρυθο του σπειτιού, ξεχωρίσε ο ήχος του θρυσίου, στο όποιο κάποια φίλη της μελετούσε ά- κόμα τό «Γαμήλιο 'Εμβατήριον».

"Πιστά και σταθερά!... μουρμούρισε ή "Ανν καθώς έσπυεθε στο γκαράζ.

"Ναι, αυτό είνε το καθήκον μου, κι' αυτό λέει ή καρδιά μου...

Τό γκαράζ ήταν έρημο εκείνη την ώρα. Οι καλεσμένοι δεν είναν άρχισε άκόμα να έρχωνται κι' έτσι ή "Ανν μπόρεσε, άπαράτηρη, να πάρη τό μικρό, ίδιαιτερο αυτοκίνητό της και να θγη στο δρόμο.

Κανείς δεν παρατήρησε τη φυγή της κ' ή "Ανν, με δίλυγιώδη ταχύτητα, τρέγει προς τό Κρατικό Σφορηωστήριο γιατί θέλει να προλάβη να θρεθί εκεί τη στιγμή που ο πολυαγαπη- μένος της θά θγη από τη φυλακή.

